

ЕТІОПАТОГЕНЕТИЧНІ АСПЕКТИ СИНДРОМУ ХРОНІЧНОЇ ВТОМИ

Чанцева Н.В., магістрант

Науковий керівник – проф. Попов С.В.

СумДУ, кафедра сімейної медицини з курсом ендокринології

Проблема діагностики синдрому хронічної втоми (СХВ) залишається досить актуальною. За результатами досліджень у США нараховується до 10 млн. хворих СХВ, 70 % з них складають жінки. Вчені затверджують, що найближчим часом хвороба вразить 4 % працездатного населення Землі. Німецькі спеціалісти переконані: в їх країні 90 % жителів – потенційні носії СХВ, у 3 % хвороба вже проявилась у тій чи іншій формі.

Дослідження, які проводяться в напрямку визначення етіопатогенезу не дають кінцевих результатів і тому це питання залишається нез'ясованим.

Мета нашого дослідження полягала у виявленні нових даних етіопатогенезу СХВ.

Було проаналізовано 72 публікації з цієї проблеми. Встановлено, що всі існуючі до цього часу теорії (інтоксикаційна, вірусна, імунної дисфункції, нейро-ендокринна, психіатрична), щодо виникнення даної патології не спростовані. За останніми даними вчених центрів контролю та профілактики захворювань CDC (Centers for Disease Control and Prevention) синдром хронічної втоми виникає внаслідок генних мутацій. У пацієнтів визначали активність 20000 генів. З'ясувалось, що у 75 % досліджених, визначалися певні генетичні зміни, які впливали на здатність центральної нервової системи адаптуватися до стресу. Це перше, яке заслуговує довіри, свідомство того, що СХВ має у своїй основі реальні причини.

Нові результати останніх досліджень можуть суттєво змінити принципи лікування СХВ. Останніми розробками у цьому напрямку були препарати нової групи лікарських засобів – адамантани, які виявились ефективними у лікуванні даної патології. Але незважаючи на проведені дослідження, лікування СХВ на даному етапі залишається комплексним і суворо індивідуальним.